

[Industriministeren]

drive anden virksomhed, f.eks. industri eller handel.

Et pengeinstituts aktier og efterstillede kapitalindskud i datterselskaber, der driver forsikringsvirksomhed, realkreditvirksomhed eller accessorisk virksomhed, skal endvidere fratækkes ved beregningen af pengeinstituttets ansvarlige kapital.

Lovforslaget indeholder desuden et afbureaukratiseringsinitiativ om ophævelse af Finanstilsynets stadfæstelse af vedtægter samt om indførelse af en orienteringsforpligtelse over for Finanstilsynet til erstatning for unødvendig detailregulering.

Endelig indeholder lovforslaget en forhøjelse af kapitalkravet til visse spare- og udlånsvirksomheder.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingskort m.v.

(Lovforslag nr. L 128).

Det foreliggende lovforslag er et led i regeringens afbureaukratiseringsbestræbelser. Endvidere er loven søgt tilpasset den teknologiske udvikling.

Regeringens Afbureaukratiseringsudvalg foreslog, at betalingskortloven skulle ophæves, dog således at erstatningsreglerne blev overflyttet til kreditkøbsloven. Tilsvarende er foreslået i rapporten fra Industriministeriets Fremtidssikringsudvalg.

Under den høringsrunde, der blev foretaget i forbindelse med fremsættelse af fremtidssikringsrapporten, blev der imidlertid fremført en række betænkeligheder ved en fuldstændig ophævelse af loven, og ved det foreliggende lovforslag er der taget hensyn til disse betænkeligheder.

I det følgende skal jeg omtale lovforslagets hovedpunkter i pkt. 1-4.

1. Af afbureaukratiseringsgrunde foreslås bestemmelserne om registrering af kortudstederne ophævet (lovens §§ 8 og 9).

I henhold til bestemmelserne fører Forbrugerbudsmændene et offentligt tilgængeligt re-

gister, hvor kortudstedernes anmeldelser om navn, organisation, betalingssystem, § 13-oplysninger, forretningsbetingelser og aftalevilkår m.m. i henhold til §§ 6 og 7 indføres.

Registeret blev oprettet, for at offentligheden på en nem og overskuelig måde kunne gøre sig bekendt med de enkelte betalingssystemers indretning og de tilknyttede forretningsbetingelser. Førelsen af registeret har imidlertid været overordentlig ressourcekrævende, hvortil kommer, at offentligheden kun i meget begrænset omfang har gjort brug af registret.

2. Siden betalingskortlovens ikrafttræden er der på visse punkter sket en opstramning af lov om private registre m.v. Under hensyn hertil og da betalingskortlovens særbestemmelser om registrering, anvendelse, videregivelse og opbevaring af oplysninger har vist sig vanskelige at administrere i praksis, foreslås bestemmelserne i kapitel 6 som led i bestræbelserne på afbureaukratisering ophævet. Herefter afgøres registerspørgsmål i betalingskortsystemer alene efter lov om private registre.

3. Med det formål at undgå, at indførelsen af ny teknologi hæmmes, foreslås i § 15, at kortanvendelse i telefonautomater undtages fra kravet om udlevering af kvittering ved enhver betalingskorttransaktion.

Samme forhold gør sig gældende for forslaget om, at der ikke opretholdes et forbud mod, at betalingskort kræves anvendt som legitimationsmiddel i andre sammenhænge end betalingstransaktioner med betalingskort og som hævekort (§ 19, stk. 1). Dette betyder, at der vil kunne lagres andre informationer i kortene end om betalingstransaktioner, og at kortene vil kunne anvendes i andre sammenhænge.

4. Endelig fremsættes forslag, som muliggør, at EF-direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit, oplysninger om effektiv rente, kan implementeres, § 13, stk. 1, nr. 3, og stk. 3.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring.

[Industriministeren]

(Lovforslag nr. L 129).

Lovforslaget falder i følgende to indbyrdes uafhængige dele:

I. Ophævelse af §§ 6-8 a.

II. Indføjelser af et nyt kapitel 4 a indeholdende særlige regler om sikkerhedskrav til legetøj og produkter, som på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med levnedsmidler.

Til de enkelte forslag skal jeg bemærke følgende:

Regeringens afbureaukratiseringsudvalg samt rapporten fra Industriministeriets Fremtidssikringsudvalg har enstemmigt foreslået specialforbudene i *markedsføringslovens* §§ 6-8 mod tilgift, rabatmærker og præmiekonkurrencer ophævet, ligesom Fremtidssikringsudvalget har foreslået § 8 a om forbud mod rentefri kredit ophævet.

Fremtidssikringsudvalget har vedrørende §§ 6-8 fremhævet, at nytteværdien af de nævnte forbud ikke står mål med de ressourcer, der anvendes på reglernes overholdelse, at vurderingen af sådanne tiltags lovlighed efter ophævelsen af specialforbudene vil bero på en konkret vurdering i medfør af generalklausulen i *markedsføringslovens* § 1, at det herved forudsættes, at Forbrugerombudsmanden udarbejder retningslinier for den fremtidige anvendelse af tilgift, rabatmærker og konkurrencer i *markedsføringen*, og endelig at dersom en sådan *markedsføring* er vildledende, vil Forbrugerombudsmanden kunne påtale dette efter *markedsføringslovens* § 2, stk. 1, der forbyder urigtige, vildledende eller urimeligt mangelfulde angivelser af betydning for udbud og efterspørgsel.

Baggrunden for § 8 a i *markedsføringsloven* var et ønske om at fremme opsparingen og nedbringe gældsætningen, idet bestemmelsen tog sigte på at dæmme op for den på det tidspunkt omsiggribende *markedsføring* af rentefri kontoordninger.

Bortset fra perioden umiddelbart efter vedtagelsen i efteråret 1986 har der kun været ganske få sager til behandling vedrørende § 8 a i *markedsføringsloven*.

På grund af udviklingen i skatte- og afgiftslovgivningen er bestemmelsen i § 8 a i *markedsføringsloven* overflødig, og det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt at ophæve bestemmelsen.

Formålet med bestemmelserne i det nye *kapitel 4 a om legetøj og levnedsmiddelimitationer* er at skabe grundlag for en gennemførelse af EF-direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedskrav til legetøj samt EF-direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om produkter, der på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med andre produkter og herigennem være til fare for forbrugernes sundhed eller sikkerhed.

Lovforslaget indeholder ikke i sig selv de nærmere gennemførelsesforskrifter, men er en bemyndigelseslov, der skaber hjemmel for industriministeren til at fastsætte disse.

Hovedindholdet i direktivet om legetøjs sikkerhed er, at det af direktivet omfattede legetøj ved *markedsføring* skal opfylde en række væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav. Dette sikres ved at stille krav om, at legetøjet enten skal være produceret i overensstemmelse med de harmoniserede standarder eller være i overensstemmelse med en type, der er godkendt af et dertil særligt nedsat typegodkendelsesorgan. Legetøjet skal være forsynet med et EF-mærke, hvorved den, som er ansvarlig for *markedsføringen*, indestår for, at legetøjet er produceret i overensstemmelse med ovenstående.

Da det kan tænkes, at der kan opstå behov for at fastsætte sikkerhedsforskrifter for en del af de produkter, som ikke er omfattet af direktivet, indeholder lovforslaget hjemmel til, at industriministeren kan udstede sikkerhedsforskrifter for alle produkter, som er beregnet til legeformål. Det er dog på nuværende tidspunkt alene tanken at udnytte hjemlen til implementering af de nævnte direktiver.

Hovedindholdet i direktivet om farlige levnedsmiddelefterligninger er at forbyde *markedsføring* af produkter, der på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med levnedsmidler og derved være til fare for forbrugernes - navnlig børns - sikkerhed eller sundhed.

Der er ikke efter gældende ret detaljerede forskrifter vedrørende sikkerhedskrav til legetøj, og der føres ingen systematisk opspørgende kontrol. Endvidere er der ikke efter den gældende *markedsføringslov* hjemmel til generelt at nedlægge forbud og til at kræve, at farlige produkter, der allerede er bragt ud i omsætningen eller solgt til forbrugere, tilbagekaldes.

[Industriministeren]

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v., lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om forsikringsvirksomhed. (Gennemførelse af 7. direktiv om konsoliderede regnskaber).

(Lovforslag nr. L 130).

Lovforslaget har til formål at gennemføre 7. direktiv om konsoliderede regnskaber, som blev vedtaget i Ministerrådet den 13. juni 1983.

Direktivet er udarbejdet med hjemmel i EØF-traktatens art. 54, stk. 3, litra g, og har til formål at samordne medlemsstaternes lovgivninger om konsoliderede regnskaber for at gøre regnskabsoplysningerne sammenlignelige og ligeværdige.

Konsolidering indebærer, at koncernvirksomhedernes regnskaber sammendrages i ét regnskab, koncernregnskabet.

Baggrunden for direktivet er, at et betydeligt antal selskaber indgår i helheder af flere virksomheder – koncerner – hvorfor der må udarbejdes konsoliderede regnskaber, for at de økonomiske oplysninger om disse koncerner kan bringes til selskabsdeltagernes og tredjemands kundskab.

Direktivet skal ses i sammenhæng med bl.a. 4. direktiv fra 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer, der i Danmark er gennemført ved årsregnskabsloven af 1981.

Det foreliggende lovforslag vedrører en større ændring af årsregnskabsloven og mindre ændringer i aktieselskabsloven, anpartsselskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde samt lov om forsikringsvirksomhed.

Forslaget vil i mange henseender justere enkeltbestemmelser i årsregnskabsloven til udviklingen i regnskabspraksis, men vil på flere områder medføre nydannelser i den gældende danske regnskabspraksis og selskabsret.

Jeg kan således nævne, at der foreslås ændringer i definitionen af koncernforhold i årsregnskabsloven, selskabslovene, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om forsikringsvirksomhed.

Mens den gældende lovgivning forlanger koncernregnskab for alle moderselskaber uanset størrelse, giver 7. direktiv mulighed for at fritage selskaber i koncerner op til en ret betydelig størrelse fra denne pligt. På dette grundlag foreslås en delvis udnyttelse af denne fritagelsesmulighed, således at mindre koncerner fritages for den byrde, det er at udarbejde koncernregnskaber.

Samtidig foreslås ændrede bestemmelser om lempelser for små og mellemstore selskaber, således at disse kan undlade at vise nettoomsætning, fritages fra visse notekrav og undtages fra pligten til at offentliggøre årsberetning.

I overensstemmelse med direktivet foreslås, at moderselskaber på underkoncernniveau i visse tilfælde kan undlade at aflægge koncernregnskaber, ligesom det foreslås, at dattervirksomheder i visse tilfælde kan udelades af konsolideringen.

Efter den gældende årsregnskabslov er der mulighed for i moderselskabets årsregnskab at anvende den såkaldte equitymetode eller indre værdis metode for kapitalandele i dattervirksomheder. I overensstemmelse med 7. direktiv foreslås metoden udvidet til også at omfatte kapitalandele i associerede virksomheder.

Bestemmelserne i kapitel 8 i årsregnskabsloven om koncernregnskaber foreslås ophævet og erstattet af nye bestemmelser, der fastlægger de grundlæggende regler om koncernregnskabs udarbejdelse og opstilling.

Da årsregnskabsloven og direktivet indeholder mange bestemmelser af regnskabsteknisk karakter, foreslås disse udskilt i en bekendtgørelse, der vil indeholde bestemmelser om skemaopstilling, nærmere bestemmelser om den indre værdis metode samt om konsolidering.

Endelig kan jeg nævne, at det er fundet hensigtsmæssigt i selskabslovene og lov om forsikringsvirksomhed at foreslå en ændring af reglerne for tantiemeberegning samt ophævelse af bestemmelserne om lovpligtig reservefond i aktieselskaber.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om Handelsflådens Velfærdsråd.